

ODOG

Рано-вранці 9 вересня 2015 року Оуен Генсон заповів до своєї сумки *Louis Vuitton* кілька пачок готівки та три мобільні телефони. Гроші були призначені для ставок у грі в гольф із діловим партнером, яка була в нього запланована того дня, а телефони для керування подвійною імперією — багатомільйонним бізнесом азартних ігор і контрабанди наркотиків. Генсон спакував ключки для гольфу в матово-чорний «порше», поклав сумку на пасажирське сидіння й вирушив у напрямку ігрового поля.

Оуен Генсон не був схожий на типового тогочасного гравця в гольф. Уживання стероїдів, інтенсивні тренування та участь кілька років тому у футбольній команді Університету Південної Каліфорнії надали йому статури, яка нагадувала Джона Сіну й більше пасувала б професійному борцю. Приблизно 2004 року, під час навчання в університеті, Генсон почав сам вдаватися до стимулювальних препаратів і продавати їх своїм клієнтам, серед яких були професійні спортсмени. Невдовзі Генсон перейшов до продажу рекреаційних наркотиків, як-от кокаїн та екстазі. Після фінансової кризи

2008 року він очолив компанію *Bet O Dog* — нелегальну гральну організацію, яка приймала ставки на всі види спорту, від НБА до НФЛ.

Один із клієнтів компанії працював на наркокартель Сіналоа. Стосунки з ним призвели до того, що Генсон почав переміщати готівку для контактів Сіналоа у Сан-Дієго та Лос-Анджелесі. Південна Каліфорнія була чудовим місцем для торгівлі наркотиками, ураховуючи її близькість до кордону США з Мексикою і наявність великих можливостей для збуту цього товару. Неймовірно швидко, уже від 2012 року, Оуен долучився до оптової торгівлі наркотиками. Він відправляв кокаїн до Австралії, де кілограм цього наркотику коштував увосьмеро дорожче, ніж у США. Для торговців наркотиками Австралія була золотою жилою. На шляху до неї існували певні перешкоди, але якщо наркотики вже потрапляли до цієї країни, то контрабандисти отримували неабиякий зиск. Генсон став учасником цієї золотої лихоманки. Його останньою угодою був продаж 5 кілограмів метамфетаміну діловому партнерові, з яким він саме зараз збирався грати у гольф, чоловікові на ім'я Ел Вілсон.

Шукаючи спосіб доправляти доходи від своєї злочинної діяльності з Австралії до США, Оуен Генсон використовував деякі нетрадиційні методи, наприклад, контрабанду золотих монет, захованих у черевики. Він також переводив у готівку доходи

від наркотиків через казино. Ел Вілсон, який пра- Генсону співпрацю.

Оуен уперше зустрів Вілсона на початку 2015 року на полі для гольфу. Їх познайомив один з австралійських партнерів Генсона. Після гри у гольф Оуен Генсон разом з Елом Вілсоном і ще двома членами його команди завітали до бару в замиському клубі. Вілсон дістав свій телефон, модифікований *BlackBerry*, який надсилав виключно зашифровані текстові повідомлення. Це унеможливлювало прослуховування телефона правоохоронними органами будь-яким із традиційних способів. Поліція могла побачити лише позбавлений сенсу набір цифр, літер і символів, за яким приховувався справжній зміст текстового повідомлення. Пристрій мав й інші переваги: з нього було видалено камеру, мікрофон і *GPS*. Цей телефон насправді був не зовсім телефоном. Він не міг здійснювати голосові дзвінки. Щойно Ел дістав цей пристрій, Генсон упізнав його, бо й сам користувався таким. Контакт Генсона в картелі Сіналоа відмовлявся працювати з ним, поки він не роздобув такий пристрій. «Будь-хто, хто має такий телефон, безсумнівно, належить до світу злочинності», — пізніше казав Оуен Генсон, згадуючи свою реакцію, коли побачив пристрій Вілсона. Тож Ел Вілсон видавався йому справжнім злочинцем. І він не лише погодився відмивати гроші. Згодом Ел Вілсон захотів торгувати з Генсоном наркотиками.

Оуенові Генсону потрібно було в дечому переконатися, перш ніж розпочати співпрацю з Елом Вілсоном. Особливі телефони виготовляла на замовлення компанія *Phantom Secure*, головний офіс якої був розташований у канадському Ван-

кувері, а торговельні посередники були розкидані по всьому світу. Вони були й продавцями, і контролерами. Співробітники цієї компанії продавали телефони тим, кого рекомендував уже наявний клієнт, що обмежувало їхню базу користувачів переважно злочинним світом. Генсон попросив одного з дистриб'юторів *Phantom Secure* у Лос-Анджелесі — Майкла Гамбоа, відомого також як Чіно, — перевірити, як саме Елу Вілсону вдалося отримати один із зашифрованих телефонів. Чіно був головним контактом Генсона в *Phantom Secure* і протягом багатьох років продавав йому близько трьох телефонів на рік.

«Чіно, я не збираюся мати справу з цими хлопцями, якщо за них не зможе поручитися хтось із вас», — сказав Оуен Генсон.

Можливо, Ел Вілсон узагалі не злочинець, а агент правоохоронних органів, який намагається заманити Генсона в пастку?

У відповідь Майкла Гамбоа для перестороги вимкнув пристрій Вілсона й почав з'ясовувати, ким були його люди. Чіно зв'язався з командою Ела Вілсона із питанням про те, хто їх скерував до компанії. Виявилося, що їх скерувала до *Phantom Secure* інша злочинна група з Сан-Франциско, яка просувала бізнес із марихуаною. *Phantom Secure* працювала з цією групою роками.

Приблизно за дві години після запиту Генсона Гамбоа повідомив: «Ці хлопці гарно себе показали, не хвилюйся».

Оуенові Генсону цього було достатньо.

Він сказав Вілсону, що тепер почувається впевненіше, бо дізнався від своїх хлопців із *Phantom*

Secure, що Ел співпрацює з цією компанією вже протягом року.

«Усе гаразд, тож нумо заробляти», — написав Генсон Вілсону.

Щойно Оуен Генсон отримав підтвердження від Майкла Гамбоа, він послав у вересні 2015 року одного зі своїх кур'єрів доставити Вілсону 5 кілограмів кокаїну на суму 90 000 доларів, що стало їхньою першою махінацією. За взаємною домовленістю зустріч мала відбутися в готелі в Дель-Марі, містечку в Каліфорнії. Пізніше Ел Вілсон придбав 5 кілограмів метамфетаміну. Між Генсоном і Вілсоном склалися ділові стосунки.

У Генсона було від п'яти до п'ятнадцяти членів власної команди, які одночасно використовували телефони із шифром. Учасники цієї групи перебували в закритій мережі. Це означало, що вони могли обмінюватися повідомленнями лише за допомогою своїх спеціальних пристроїв. Ніхто зі сторонніх не міг надсилати їм повідомлення, і вони не могли надсилати повідомлення стороннім, що забезпечувало їх від стеження. Генсон попросив Вілсона купити ще кілька телефонів, щоб він міг приєднатися до окремої мережі Оуена. Генсон не хотів використовувати жодну з інших мереж, у яких уже був Вілсон. Так Ел Вілсон став частиною найближчого оточення Оуена Генсона.

Як і Вілсон, Генсон також налаштував зашифрований телефон. Один із його контактів був в Австралії, інший — в Італії, ще один — у Мексиці. Вілсон же став їхнім спільником. Генсон узяв собі псевдонім Дон Корлеоне. Він був помішаний на класичних гангстерських фільмах і телесеріалах.

Приходив на вечірки з колишніми зірками НФЛ у футболці із зображенням героїв кримінальної епопеї «Круті хлопці». Логотип його компанії азартних ігор містив натяки на культові заставки до серіалів «Клан Сопрано» і «Хрещений батько».

Уся історія компанії Оуена Генсона була плодом витвору його фантазії. Силою своєї волі він перетворив свою пристрасть до голлівудських гангстерів на реальність. Він уклав понад мільйон доларів у ресторан, який називав «закладом для розумників», де були віскі-бар, покерний стіл, колекція вин і вентилярована зона для куріння сигар у приміщенні. В одному зі своїх будинків Генсон зберігав посріблений АК-47 із логотипом *Louis Vuitton*, яким хвалився перед друзями. У реальному кримінальному житті найближчим взірцем для нього був Йен Портокарреро, голова гральної компанії, у якій Генсон робив ставки, перш ніж створив власну. Портокарреро іноді вдавався до насильства, але він не був наркоторговцем чи контрабандистом. Не маючи нікого, хто міг би познайомити його з цим бізнесом, Оуен використовував як приклад для наслідування кримінальні фільми й зайшов набагато далі у насильстві й залякуванні. Одного разу він найняв чоловіка, щоб той побив клієнта, який не сплатив борг. Іншій людині, яка, на думку Генсона, була винна йому 2,5 мільйона доларів, надіслали відео, на якому двох чоловіків убивають двоє нападників. Перший зі зв'язаних жертв один з убивць починав відтигати голову бензопилою. Другий із нападників обезголовив ножем іншу жертву. До відео додали повідомлення: «Ось що станеться з вами, якщо

ви не заплатите нам гроші». Після цього людина, яка отримала відео, почала активно шукати спосіб заплатити Генсону. Моторошна сцена у стилі злочинного картелю справила на адресата очікуване враження.

Оуен Генсон відчував, що щось не так ще до того, як сів у свій порше. Напередодні ввечері його наркобос у Мексиці, якого Генсон називав Ель Джефе, надіслав йому через їхні зашифровані телефони зловісне попередження: «Ти зустрінешся на полі для гольфу з агентами Управління по боротьбі з наркотиками». Його підозру викликало те, що кілька днів тому Ел попросив продати йому метамфетамін. Генсон ніколи раніше не продавав метамфетаміну, але Вілсон хотів купити саме цей наркотик. Для Ель Джефе це й стало сигналом небезпеки. Як вважав Ель Джефе, обладки із метом карали в США суворішими тюремними вироками. Один із працівників Генсона зміг без особливих зусиль отримати мет від мексиканських контактів, але підозри не полишали Джефе.

Оуен Генсон прибув на поле для гольфу близько 6:30 ранку й побачив на стоянці білий пікап *F-350*. Він здивувався — клієнти, які платять 400 доларів за раунд гольфу, зазвичай мають дорожчі машини. За винятком цього пікапа, автостоянка була моторошно порожньою.

Генсон прибув на зустріч з Елом Вілсоном на сорок п'ять хвилин раніше домовленого, тож поїхав поснідати до «МакДональдзу» неподалік. Замовив